

ÉZSAIÁS 36-40.

A 36.-ik fejezettől a 39.-ikig Ézsaiás történelmi feljegyzései következnek, és látható, hogy ez a rész nagyjából megegyezik a 2 Királyok egy részével a 17.-ik és 18.-ik fejezettől kezdődően. Ézsaiás 37.-ik fejezete pedig teljesen megegyezik a 2 Királyok 19.-ik fejezetével, tehát ő lemásolta a történelmi feljegyzéseket, hogy bemutassa számunkra próféciáinak történelmi háttérét, hogy megláthassuk, hogy Isten szava igaz, és amit megígért, az be is teljesedett.

Ezékiás király uralkodásának tizennegyedik évében felvonult Szanhérib, Asszíria királya Júda összes erődített városa ellen, és bevette azokat.

Azután az asszír király elküldte kincstárnokát Lákisból Jeruzsálembe Ezékiás király ellen erős hadsereggel. Az megállt a Felső-tó vízvezetékénél, amely a Ruhafestők-mezejének útjánál van.

Kiment hozzá Eljákim, Hilkiijáhu fia, a palota felügyelője, Sebná kancellár és Jóáh, Ászáf fia, a főtanácsadó.

A kincstárnok ezt mondta nekik: Mondjátok meg Ezékiásnak, hogy ezt üzeni a nagy király, Asszíria királya: Miféle elbizakodottság ez? Miben bízol?

Üres beszéd az, amit gondolsz, hogy csak ész és erő kell a hadakozáshoz! Kiben bízál, hogy fellázadtál ellenem?

Talán Egyiptomnak, ennek a törött nádszálnak a támogatásában bízál? Aki erre támaszkodik, annak belemegy a tenyerébe, és átszúrja. Így járnak Egyiptom királyával, a fáraóval mindazok, akik benne bíznak.

Vagy ezt mondjátok nekem: Istenünkben, az ÚRban bízunk?! De hiszen az ő áldozóhalmait és oltárait szüntette meg Ezékiás! Júdának és Jeruzsálemnek pedig megparancsolta: Csak ez előtt az oltár előtt borulhattok le!

A asszír kincstárnok igen nagy tévedésben van Izrael Istenének imádatával kapcsolatban. Ezékiás valóban leromboltatta az oltárokat és az áldozóhalmokat, de ezeken a helyeken az izraeliek a kánaániak isteneit imádták: Molokot, Baált és Mammont. Ezékiásnak ez a cselekedete a javára írandó volt, de akik mindezt kívülről figyelték, azt gondolták, hogy mindent értenek azzal kapcsolatban, amit tanítanak és mondanak, de valójában fogalmuk sincs az igazságról.

A kincstárnok hatalmas tévedésben volt, mert azt gondolta, hogy Ezékiás az igaz Istennek, Jehovának az oltárait romboltatta le, de tudjuk, hogy Jehova volt az, Aki ezen oltárok és áldozóhalmok építését megtiltotta. Az emberek egyetlen helyre mehettek, ahol Jehovát imádhatták és áldozatot mutathattak be neki, és ez a hely Jeruzsálemben a Templom volt.

A kincstárnok azt feltételezi, hogy a júdaiak az egyiptomiaktól kértek segítséget, de Ézsaiás azt tanácsolta Ezékiás királynak, hogy ne menjen Egyiptomba segítségért. Ebben a helyzetben a bölcs és természetes megoldás az lett volna, ha elmennek és kérik Egyiptomot, hogy segítsen, hisz őket is fenyegették az asszírok. De ami gyakran természeti bölcsesség számunkra, az nem mindig okos dolog lelki szempontból. Ezért Isten azt üzent nekik, hogy „Bennem bízatok, ne pedig Egyiptom erejében, ami az emberek ereje.”

A kincstárnok tehát tévedett azzal kapcsolatban is, hogy kiben bíznak a júdaiak: nem Egyiptomban, hanem az ÚRban bíztak Ézsaiás tanácsának megfelelően.

Fogadj hát az én urammal, Asszíria királyával! Kétezer lovat adok neked, ha tudsz hozzájuk adni ugyanannyi lovast!

Hogyan tudnál visszaverni egyetlen helytartót is az én uram legkisebb szolgálói közül? Vagy Egyiptom harci kocsjáiban és lovasaiban bízol?

Talán az ÚR tudta nélkül vonultam föl ez ellen az ország ellen, hogy elpusztítsam? Az ÚR parancsolta nekem, hogy vonuljak föl ez ellen az ország ellen, és pusztítsam el!

Most már Istent káromolja, hisz azt állítja, hogy Isten neki azt mondta, hogy foglalja el Jeruzsálemet.

Akkor Eljákim, Sebná és Jóáh ezt mondta a kincstárnoknak: Beszélj szolgálóiddal arámul, mert megértjük. Ne beszélj velünk júdai nyelven a várfalon levő hadinép füle hallatára!

Az izraeliek mind ott ülnek a falak mentén, és hallják a beszédét, Ezékiás követői pedig rájöttek, hogy ez a beszéd megrettentheti az embereket. Ezért kérik, hogy olyan nyelven beszéljenek, amit a falakon levők nem értenek. De a kincstárnok még inkább az ott levő embereknek kiabál.

De a kincstárnok így felelt nekik: Vajon uradhoz és tehozád küldött engem az én uram, hogy ezeket elmondjam? Sőt inkább a várfalon ülő emberekhez, akiknek majd veletek együtt kell megenniük saját ganéjukat, és meginniük saját vízeletüket!

Azzal odaállt a kincstárnok, nagy hangosan kiáltva beszélni kezdett júdai nyelven, és ezt mondta: Halljátok meg a nagy királynak, Asszíria királyának az üzenetét!

Ezt üzeni a király: Ne hagyjátok, hogy rászedjen benneteket Ezékiás, mert ő nem tud megmenteni benneteket!

És ne hagyjátok, hogy Ezékiás így biztasson benneteket az Úrral: Bizonyosan megment bennünket az ÚR, és nem kerül ez a város Asszíria királyának kezébe!

Ne hallgassatok Ezékiásra, mert ezt üzeni Asszíria király: Adjátok meg magatokat, és jöjjetek ki hozzám! Akkor mindenki a maga szőlőtökéjéről és fügefájáról ehetik, és mindenki a maga kútjának a vizét ihatja, amíg el nem jövök, és el nem viszlek benneteket a ti földetekhez hasonló földre, gabonát és mustot adó földre, kenyeret és szőlőt adó földre.

Szenhérib, az asszír király áttelepítette az embereket a földjeikről egy távoli helyre, egy új kultúrába, hogy ne tudjanak fellázadni ellene. Ezért ajánlja fel ezt a kancellár.

Mert félrevezet benneteket Ezékiás, amikor ezt mondja: Az ÚR megment bennünket! Vajon más népek istenei meg tudták-e menteni országukat Asszíria királyának a kezéből?

Hol vannak Hamát és Arpád istenei? Hol vannak Szefarvaim istenei? Megmentették-e Samáriát az én kezemből?

Ezeknek az országoknak valamennyi istene közül melyik tudta megmenteni országát az én kezemből? Hát az ÚR megmentheti-e kezemből Jeruzsálemet?

De azok némák maradtak, nem válaszoltak neki egy szót sem, mert a király parancsa az volt, hogy ne válaszoljanak neki.

Ezután Eljákim, Hilkiájáhu fia, a palota felügyelője, Sebná kancellár és Jóáh, Ászáf fia, a főtanácsadó elment Ezékiáshoz megszagattott ruhában, és jelentették neki a kincstárnok beszédét.

Az volt a szokás, hogy amikor valamiért nagyon bosszankodtak, vagy szomorúak voltak, akkor megszagatták a ruháikat.

Amikor Ezékiás király meghallotta ezeket, megszagatta ruháját, zsákruhát öltött, majd bement az ÚR házába.

A zsákruhát azért vették fel, hogy önmagukat sanyargassák, mert gyászoltak vagy bánatuk volt.

Azután elküldte Eljákimot, a palota felügyelőjét, Sebná kancellárt és a papok véneit zsákruhába öltözve Ézsaiás prófétához, Ámóc fiához.

Azt mondták neki: Ezt üzeni Ezékiás: Nyomorúságnak, büntetésnek és szégyennek a napja ez a nap, mint amikor a gyermek az anyaméh szájáig jut, de nincs erő a szüléshez!

Az asszír ostromzár miatt egyre fogyott a táplálék, és az anyáknak nem volt erejük a szüléshez az éhség miatt.

Talán meghallja Istened, az ÚR a kincstárnok szavait, akit ide küldött ura, az asszír király, hogy gyalázza az élő Istent, és talán megbünteti Istened, az ÚR azokért a szavakért, amelyeket meghallott! Imádkozz a még meglevő maradékért!

Amikor Ezékiás király szolgái megérkeztek Ézsaiáshoz,

így szólt hozzájuk Ézsaiás: Mondjátok meg uratoknak: Így szól az ÚR: Ne ijedj meg azoktól a beszédektől, amelyeket hallottál, amelyekkel káromoltak engem az asszír király szolgái!

Íme, én olyan lelket adok bele, hogy hírt hallva, visszatérjen országába. Saját országában pedig kard által ejtem el.

Isten válaszolt a fenyegetésekre.

A kincstárnok visszatért, de az asszír királyt már Libna ellen harcolva találta, mert meghallotta, hogy elvonult Lákisból.

Az asszír király ugyanis azt hallotta, hogy Tirháká, Etiópia királya háborúba indult ellene. Amikor ezt meghallotta, követeket küldött Ezékiáshoz ezzel az üzenettel:

Mondjátok meg Ezékiásnak, Júda királyának: Ne engedd, hogy rászedjen téged Istened, akiben bízol, azt gondolva, hogy nem kerül Jeruzsálem az asszír király kezébe!

Hiszen te is hallottad, hogy mit vittek véghez Asszíria királyai minden országban, kiirtva mindent. Te talán megmenekülhetsz?

Megmentették-e más népek istenei azokat, akiket elődeim elpusztítottak: Gózánt és Háránt, Recefet és Eden fiait, akik Telasszárbán voltak?

Hol van Hamát királya, Arpád királya és Szefarvaim városának a királya, meg Héna és Ivvá?

Ezékiás átvette a levelet a követek kezéből, és elolvasta. Majd fölment az ÚR házába, kiterítette azt Ezékiás az ÚR előtt,

Ez nagyon tetszik nekem: kap egy fenyegető levelet, és elmegy az Úr házába, kiteríti az Úr előtt és elmondja neki, hogy oldja meg a helyzetet.

Bárcsak mi is megtanulnánk, hogy az Úr el vinnénk a problémáinkat. Milyen bölcs dolog ez!

és így imádkozott Ezékiás az ÚRhoz:

Seregek URa, Izráel Istene, aki a kerúbokon ülsz! Egyedül Te vagy a föld minden országának Istene! Te alkottad az eget és a földet.

Sok isten van, de a mi Istenünk mindegyik felett van. Az Isten valójában az emberek életének legnagyobb szenvedélye. A Biblia azt mondja, hogy a pogányok istenei gyengék, csak egy igaz Élő Isten van. Francis Shaffer szerint már nem lehet keresztényeknek csak egyszerűen „Istenről” beszélni, mert ez a szó sok embernek sokmindent jelenthet. Keresztényként úgy kell beszéljünk Istenről, hogy az élő, örökkévaló Isten, Aki teremtette a mennyet és a földet, és akkor már tudjuk, hogy melyik Istenről beszélünk. Mert csak egyetlen élő, örökkévaló Isten létezik, Aki megteremtette a mennyet és a földet.

URam, hajtsd hozzám füledet, és hallgass meg! URam, nyisd ki szemedet, és láss! Halld meg Szanhérib minden beszédét, aki azért küldte ide ezt az embert, hogy gyalázza az élő Istent!

Ezékiás elismeri, hogy az asszírok levelében van igazság:

Igaz, URam, hogy Asszíria királyai elpusztították a pogány népeket és országaikat.

Isteneiket tűzbe vetették, mert azok nem is voltak istenek, hanem csak emberi kéz alkotásai, fa és kő; ezért pusztíthatták el őket.

De most te, URunk, Istenünk, szabadíts meg bennünket az ő kezéből, hadd tudja meg a föld minden országa, hogy te vagy egyedül az ÚR!

Ez egy bámulatos imádság!

Ebben az imádságban Ezékiás felismeri Isten nagyságát, felsorolja az általa ismert tényeket, és végül Isten segítségét kéri a helyzet megoldására.

Akkor Ézsaiás, Ámóc fia ezt az üzenetet küldte Ezékiásnak: Így szól az ÚR, Izráel Istene: Mivel imádkoztál hozzám Szanhérib asszír király miatt, ezt az ígét jelenti ki róla az ÚR: Megvet, gúnyol téged Sion szűz leánya, fejét rázza mögötted Jeruzsálem leánya.

Kit gyaláztál s káromoltál, ki ellen emeltél szót? Kire néztél gőgös szemmel? Izráel Szentjére!

Szolgáiddal gyaláztattad az URat, és ezt mondtad: Sok harci kocsimmal fölmentem a legmagasabb hegyekre, a meredek Libánonra is. Kivágtam sudár cédrusait, válogatott ciprusfáit, eljutottam legtávolabbi csúcsára, legsűrűbb erdejébe is.

Kutat ástam, és ittam vizet; lépteimmel kiszárítom Egyiptomban a Nílus minden ágát.

Nem hallottad még, hogy én ezt régóta elvégeztem, jó előre kiterveltem? Most csak véghezviszem, hogy halomra dőljenek, rommá legyenek az erős városok.

Lakosaiknak ereje elfogyott, megrémültek, megszégyenültek; olyanok lettek, mint mezőn a növény, mint a gyenge fűszál, a háztetőn nőtt fű: elszáradt, mielőtt szárba szökken.

Én tudom, ha leülsz, ha kimégy, vagy bejössz, és hogyan tombolsz velem szemben.

Mivel tombolsz velem szemben és elbizakodott beszéded fülembe jutott, horgomat orrodba vetem, zablámat a szádba, és visszaviszlek azon az úton, amelyen idejöttél!

Majd Ezékiásékhöz fordul:

Neked pedig ezt a jelet adom: Ebben az évben azt eszitek, ami a tarlón nő, a második évben azt, ami annak a magvaiból hajt; a harmadik évben azonban vessetek és arassatok, ültessetek szőlőt, és egyétek a gyümölcsöt!

Akik megmenekülnek és megmaradnak Júda házából, azok újra gyökeret vernek lenn, és gyümölcsöt hoznak fenn.

Mert Jeruzsálemből terjed szét a maradék, és a Sion hegyéről azok, akik megmenekülnek. A Seregek URának féltő szeretete műveli ezt.

Azért ezt mondta az ÚR Asszíria királyáról: Nem jut be ebbe a városba, és nyilat sem lő rá; nem fordít feléje pajzsot, töltést sem emel ellene.

Azon az úton tér vissza, amelyen jött, de ebbe a városba nem jut be - így szól az ÚR.

Pajzsa leszek ennek a városnak, és megszabadítom, önmagamért, meg szolgálomért, Dávidért.

Eddig tartott az Úr által Ézsaiás szájába adott prófécia. Ha te lettél volna a király, és Isten prófétája ezt az üzenetet küldte volna neked, mit szoltál volna hozzá? A világ legerősebb hadseregével nézel szembe, mindenki tudja, hogy gyenge vagy, hisz a kincstárnok azt mondta, hogy adnak kétezer lovat, de nincs annyi lovasuk, hogy ezeket megüljék. Az ellenség már olyan földeken pusztított, ahol sokkal erősebb

népek laktak, mint az izraeliek, és erre Ézsaiás azt mondja, hogy nem fognak bejutni a városba, de még egy nyilat sem fognak kilőni rá, és úgy fognak visszatérni, ahogy idejöttek.

Mit lehet tenni egyébként is? Hisz amúgy is védtelen vagy, hát inkább csak reménykedhetsz, hogy a próféta igazat beszél. És ebben az esetben a prófétának valóban igaza volt, mert ezt olvassuk:

Akkor eljött az ÚR angyala, és levágott az asszír táborban száznyolcvanötezer embert. Amikor reggelre fölkeltek, mindenfelé csupa holttest volt.

Ekkor Szanhérib, AsszírIA királya fölkerelkedett, visszavonult Ninivébe, és ott is maradt.

Egyszer aztán, amikor imádkozott istenének, Niszróknak a templomában, a fiai, Adrammelek és Szárecer, levágták karddal, maguk pedig elmenekültek Arárát földjére. Utána a fia, Észarhaddón lett a király.

Isten szava beteljesedett.

Abban az időben Ezékiás halálosan megbetegedett. Ézsaiás próféta, Ámóc fia elment hozzá, és ezt mondta neki: Így szól az ÚR: Rendelkezz házadról, mert meghalsz, nem maradhatsz életben!

Nagyon kemény szavak ezek egy ember számára.

Vannak fontos dolgok, amiket el kell rendezzünk a halálunk előtt. A legfontosabb az Istennel való kapcsolatunk, és erre utalt a próféta is.

Ekkor Ezékiás arcát a fal felé fordítva imádkozott az ÚRhoz,

és ezt mondta: Ó, URam, ne feledkezz meg arról, hogy én híven és tiszta szívvel éltem előtted, és azt tettem, amit jónak látsz! És Ezékiás keservesen sírt.

Azután így szólt az ÚR igéje Ézsaiáshoz:

Menj, és mondd meg Ezékiásnak: Így szól az ÚR, atyádnak, Dávidnak Istene: Meghallgattam imádságodat, láttam, hogy könnyeztél. Ezért megtoldom napjaidat még tizenöt évvél.

AsszírIA királyának a kezéből pedig kiszabadítlak téged meg ezt a várost, és pajzsa leszek ennek a városnak.

Ez lesz annak a jele, hogy teljesíti az ÚR azt az ígét, amelyet kijelentett:

Visszatérítem az árnyékot tíz fokkal Áház napóráján, azokon a fokokon, amelyeken már áthaladt. És visszatért a napórán az árnyék tíz fokkal azokon a fokokon, amelyeken már áthaladt.

Csak azért, hogy bebizonyítsa Isten, hogy megadja a tizenöt évet Ezékiásnak, visszatéríti az árnyékot a napórán, ami azt jelentette, hogy az a nap 45 perccel meghosszabbodott. Hogyan tette ezt meg? Nem tudom. Vannak olyanok, akik kigúnyolják a Bibliában található csodákat, és megpróbálják tagadni, vagy racionalizálni azokat.

Volt Józsué idejében is egy eset, amikor a Nap majdnem egy egész napon keresztül megállt az égen, hogy Józsué és csapata teljesen le tudja győzni az ellenségeit. De ha a Nap megállt a fölött a hely fölött, ahol ők harcoltak, akkor ez azt jelenti, hogy a föld másik oldalán egy hosszú éjszaka volt, amelyet az azték és inka feljegyzések be is igazolnak. Wilakowski az egyik könyvében ezt ki is nyomozza, és bebizonyítja, hogy ez megtörtént.

Persze a gúnyolódók azt mondják, hogy a Nap amúgy sem forog a Föld körül, hisz ezt csak azért látjuk így, mert a Föld a saját tengelye körül forog. Ahelyett hogy a Nap állt volna meg, inkább a Föld forgása kellett megálljon, de a Föld ezer mérföldes sebességgel forog óránként. Ha tehát a Föld hirtelen megállna, akkor mindenki lerepülne róla. Megpróbálják ezzel a magyarázattal kétségbevonni ezt a csodát.

De vajon ki állította azt, hogy Isten olyan keményen „fékezett”? Lehet, hogy Isten 15 perc alatt állította meg a Föld forgását, és ez nagyon is lehetséges, mert ennyi idő alatt észre sem lehetne venni. Ha 5 perc alatt fékezte volna le, az olyan, mintha 90 km/h sebességről 700 méter alatt kellene megálljál. Alig észrevehető sebességcsökkenés, nem nagy ügy. Számomra az a csoda, hogy vajon hogyan indította el ismét.

Itt Ézsaiásnál csak 10 fokkal térítette vissza az árnyékot, mielőtt ismét elindította a Földet. Az emberek csak azért akadnak fenn ezeken a csodákon, mert nagyon korlátozott Isten képük van. Ez pedig azért van, mert saját maguk alakították ki elképzeléseiket Istenről. Ha a Bibliában bemutatott Istenben hiszünk, akkor ezek a dolgok semmiféle akadályt nem jelentenek számunkra.

„Kezdetben teremtette Isten az eget és a földet” – igen hatalmas az Isten. És ha ezeket megteremtette, akkor semmiféle gondot nem jelenthet neki a Föld forgásának irányítása, megállítása vagy újraindítása. Wilakowski azt állítja a könyvében, hogy Isten ellenkező irányba indította útnak a Föld forgását a megállás után.

*Ezékiásnak, Júda királyának a följegyzése, amikor beteg volt, de fölgyógyult betegségéből:
Már azt gondoltam, hogy életem delén kell elmennem a holtak hazájának kapuiba, megfosztva többi évenőtől.*

Azt gondoltam, hogy nem látom többé az URat az élők földjén, nem láthatok többé embert a világ lakói között.

Hajlékomat lebontják, mint a pásztorok sátrát, megfosztanak tőle. Összetekeri életemet, mint takács a vásznat, elvágja életem fonálát. Reggeltől estig végez velem!

Reggelig igyekeztem megnyugodni, de úgy törte össze minden csontomat, mint az oroslán. Reggeltől estig végez velem!

Ez aztán egy negatív megnyilatkozás! Ha az történne velünk, amit kimondunk a szánkunkon, akkor Ezékiás biztosan meghalt volna. De a szavai ellenére Isten meghallgatta az imáját és újabb tizenöt évet adott neki. Felmerül viszont egy probléma.

Úgy tűnik, hogy Isten elsődleges akarata az volt Ezékiás számára, hogy akkor meghaljon. Hatalmas teológiai viták vannak azzal kapcsolatban, hogy vajon az ima megváltoztatja-e a dolgokat. Vajon én megváltoztathatom-e Isten akarátát az imádságon keresztül? Isten kijelenti, hogy „Én vagyok az Isten, én nem változom.” Vajon az imádságon keresztül meg kellene változtassam Isten szándékát? Mi lenne ennek a célja? Csak azt látom ebben, hogy okosabbnak gondolom magam Istennél.

Érdekes, hogy sok imádságunk valóban erről szól: meg akarjuk változtatni Isten szándékát a mi szájunk íze szerint. Valóban ez lenne az imádság értelme? Vajon megváltoztatja-e egyáltalán?

Úgy tűnik, hogy Istennek van egy közvetlen és van egy megengedő akarata az életünkre. Gyakran Isten közvetlen akarátát jelenti ki először: ez az, ami a legjobb számomra. De én aztán jövök, erőlködöm, imádkozok, és végül Isten azt mondja: „Rendben, ha ezt akarod, itt van, megkaphatod.”

Úgy tűnik, hogy ez történt akkor is, amikor Bárák király Bálámeért küldetett, hogy arra kérje, átkozza meg a földet. Bálám imádkozott Istenhez, és Isten azt válaszolta, hogy „ne menj el a királyhoz, ne átkozd meg ezeket az embereket, mert ezek az én embereim.” Bálám visszaüzente a királynak, hogy „sajnálom, de nem jöhetek, és nem átkozhatom meg ezeket az embereket, mert az Úr nem engedi meg.”

Bárák újabb követeket küldött, ezúttal gazdag ajándékokkal ellátva, és csak arra kérte, hogy jöjjön, és adjon neki tanácsot ezekkel az emberekkel kapcsolatban. Bálám nagyon kapzsi ember volt, és amikor

meglátta a sok kincset, nagyon megkívánta. Ismét imádkozni kezdett annak ellenére, hogy Isten már egyszer megmondta neki, hogy ne menjen. De Bálám biztosan nagyon kérlelni kezdte az Urat, mindent megígért neki, csakhogy mehessen. Végül Isten azt mondta neki. „menj, de vigyázz, hogy ne mondj többet annál, mint amit neked meghagytam.”

De az Úr haragja felgerjedt Bálám ellen. Annak ellenére, hogy Isten engedett kéréseinek, mégsem ez volt az Ő elsődleges akarata számára, mert az Úr angyala kivont karddal állta el Bálám útját, és a bölcs kis számár meglátta az angyalt, de Bálám nem látta. Ezért addig ütötte a szamarat, amíg ismét elindult az ösvényen. De az Úr angyala ismét eléjük állt, és nem tudtak elmenni már mellette, így a számár leült. Bálám ráütött ismét, mire a számár megfordult, és azt kérdezte tőle, hogy „Miért versz engem? Nem voltam hűséges szamarad mióta csak a gazdám vagy? Tettem valami ehhez hasonlót ezelőtt?” Bálám annyira dühös volt, hogy válaszolt a száárnak: „Még szép hogy ütlek, ha egy bot volna a kezemben agyon is vernélek.”

Nyilván Bálám kitartott amellett, hogy mehessen, és Isten megengedte neki, de nem ez volt az Ő elsődleges szándéka. Mi magunk is mehetünk erőszakkal a saját fejünk után, és végül Isten azt fogja mondani, hogy ha ezt akarod, ám legyen. De ez nem lesz kedves az Ő szemében. Amikor erőszakkal megyünk a magunk feje után, akkor a következmények mindig katasztrófálisak.

Véleményem szerint Ezékiás halálának ideje eljött, és sokkal jobban járt volna ő is és Izrael népe is, ha Ezékiás akkor meghalt volna. Az Isten által megengedett újabb tizenöt év katasztrófális volt: két év múlva született egy fia, Manassé, aki Ezékiás halála után Júda királya lett. Manassé lett Júda valaha élt leggonoszabb, és legromlottabb királya, és végül az ő istentelen uralkodásának következtében indult el Júda azon a lejtőn lefelé, amelyről többé nem volt visszaút.

Ha Ezékiás akkor halt volna meg, amikor ezt Isten akarta, akkor Manassé nem is született volna meg, és a nép történelme teljesen más lett volna. Amikor a saját akaratunkat erőltetjük Istenre, akkor nem a legjobbat kapjuk. Isten útja akkor is a legjobb út, ha azt abban a pillanatban nem tudjuk megérteni, hogy miért.

Lehetséges tehát, hogy a csökönyös butaságunknak köszönhetően megkaphatjuk Isten beleegyezését valamihez, amit mi nagyon akarunk, de ennek eredménye mindig negatív lesz. Mennyivel jobb azt mondani, hogy „Istenem, legyen meg a te akaratod”, és az Ő útját követni.

Csipogtam, mint a fecske vagy a rigó, nyögtem, mint a galamb, szemeim fönnakadtak: Uram, szenvedek, seğıts rajtam!

Mit szőljak? Hiszen amit megmondott, azt tette velem. Így múlnak el éveim lelkeim keserűségében.

Uram, az éltet mindenkit, engem is csak az éltet ezek után, hogy megerősítesz és meggyógyítasz.

Bizony, javamra vált a nagy keserűség. Hiszen megmentettél az enyészet vermétől, és hátad mögé dobtad minden vétkeimet.

Mert nem a holtak házában magasztalnak téged, nem a halottak dicsőítenek, nem a sírba leszállók reménykedhetnek hűségemben.

Az élő, csak az élő magasztalhat téged, akárcsak én most. Az apák tanítják fiaiknak, hogy te hűséges vagy.

Megszabadít engem az ÚR, ezért pengessük a lantot életünk minden napján az ÚR házában.

Ézsaiás azután ezt mondta: Hozzatok egy csomó préselt füget, tegyétek rá a kelevényre, és életben fog maradni.

Ekkor kérdezte Ezékiás: Mi lesz a jele, hogy föl tudok menni az ÚR házába?

Abban az időben Meródak-Baladán, Baladánnak, Babilónia királyának a fia levelet és ajándékot küldött Ezékiásnak, mert hallotta, hogy beteg volt, de új erőre kapott.

Felépülésének újabb negatív következménye:

Ezékiás megörült a követeknek, és megmutatta nekik kincstárát, az ezüstöt és az aranyat, a balzsamokat és a finom olajokat, egész fegyvertárát és mindazt, ami kincstárában található volt. Semmi sem volt palotájában és egész birodalmában, amit meg ne mutatott volna nekik Ezékiás.

Ekkor Ézsaiás próféta elment Ezékiás királyhoz, és megkérdezte tőle: Mit mondtak ezek az emberek, és honnan jöttek hozzád? Ezékiás így felelt: Messzi földről, Babilóniából jöttek hozzám.

Ézsaiás így szólt: Mit láttak a palotában? Ezékiás így felelt: Mindent láttak, ami csak a palotámban van; semmi sincs a kincstáramban, amit meg ne mutattam volna nekik.

Akkor így szólt Ézsaiás Ezékiáshoz: Halld meg a Seregek URának igéjét:

Eljön majd az idő, amikor mindazt elviszik Babilóniába, ami a palotában van, és amit elődeid gyűjtöttek mindmáig, semmi sem marad meg. Ezt mondja az ÚR!

Utódaid közül is, akik tőled származnak, akiket nemzel, elvisznek egyeseket, és udvari szolgák lesznek Babilónia királyának a palotájában.

Ezékiás így válaszolt Ézsaiásnak: Jó az ÚR igéje, amelyet hirdettél. Mert ezt gondolta: akkor az én időmben béke és biztonság lesz!

Úgy néz ki, hogy a 15 év hosszabbításból csak gonosz dolgok származtak. Amikor eljön Isten ideje arra, hogy elmenjünk, hát menjünk el.

Itt a vége Ézsaiás könyve első részének. Ez a rész 39 fejezetből áll, érdekes egybeesés, hogy 39 könyv van az Ószövetségben is. A következő 27 fejezet egy teljesen új témát ír le, és annyira különbözik az eddiektől, hogy egyes kritikusok szerint két különböző Ézsaiás létezett, és a második részt egy másik Ézsaiás írta a stilisztikai különbségek miatt. De ezt Istennek egy teljesen új üzenete az emberek felé – Isten új szövetségéről szól, és ezért helyénvaló, hogy ez az új rész a következő szavakkal kezdődik:

Vigasztaljátok, vigasztaljátok népemet! - mondja Istenetek.

Szóljatok Jeruzsálem szívéhez, és hirdessétek neki, hogy letelt rabsága, megbűnhődött bűnéért, hiszen kétszeresen sújtotta az ÚR keze minden vétkéért.

Egy hang kiált: Építsetek utat a pusztában az ÚRnak! Készítsetek egyenes utat a kietlenben Isteniünknek!

Emlékeztek arra hogy, amikor Keresztelő János elkezdte a szolgálatát nagyon sok ember gyűlt oda a Jordán folyóhoz. A farizeusok is eljöttek, és azt kérdezték:

Amikor a zsidók papokat és lévitákat küldtek hozzá Jeruzsálemből, hogy megkérdezzék tőle: „Ki vagy te?”

Akkor vallott, és nem tagadott. Ezt vallotta: „Én nem a Krisztus vagyok.”

Erre megkérdezték tőle: „Hát akkor? Illés vagy te?” De kijelentette: „Nem az vagyok.” - „A próféta vagy te?” Így válaszolt: „Nem.”

Ezt mondták tehát: „Ki vagy? - hogy választ adhassunk megbízóinknak: mit mondasz magadról?”

Erre ő így felelt: „Én kiáltó hang vagyok a pusztában: készítsetek egyenes utat az ÚRnak, ahogyan Ézsaiás próféta megmondta.”

Ettől kezdve Ézsaiás az eljövendő Messiásról kezd beszélni.

Emelkedjék föl minden völgy, süllyedjen le minden hegy és halom, legyen az egyenetlen egyenessé és a dombvidék síksággá!

Az Úr el fogja simítani a dolgokat, betölti a völgyeket és lerombolja a hegyeket, megegyenesíti a görbe utakat.

Mert megjelenik az ÚR dicsősége, látni fogja minden ember egyaránt. - Az ÚR maga mondja ezt.

Milyen nagyszerű nap lesz az, amikor mindenki fogja látni az Úr dicsőségét! Mennyire várjuk Jézus Krisztus visszatérésének dicső napját!

Ez volt a bevezető, és most Ézsaiás az ember gyengeségét és elesettségét írja le Isten dicsőségével szemben.

Egy hang szól: Kiált! Én kérdeztem: Mit kiáltsak? Minden test csak fű, és minden szépsége, mint a mezei virágé.

Elszárad a fű, elhervad a virág, ha ráfúj az ÚR szele. - Bizony csak fű a nép!

Elszárad a fű, elhervad a virág, de Istenünk igéje örökre megmarad.

Az emberek élete, Jakab szerint, csak egy lehelet, rövid ideig tart, és utána vége. Olyan mint a mező füve, amely ma él, és holnap a kemencébe vetik. Az emberi élet múlandósága valóságos, mert csak egy ideig vagyunk itt, és aztán vége. De van valami, ami megmarad: Isten Igéje. Jézus azt mondta, hogy „az ég és a föld elmúlnak, de az én Igém örökre megmarad.”

Isten Igéjének értéke és ereje örök. Az emberek generációi váltják egymást, egyik jön, a másik megy, de Isten Igéje egyik generációról a másikra száll, örökké megmarad.

Magas hegyre menj föl, ki örömhírt viszel Sionnak, kiált erős hangon, ki örömhírt viszel Jeruzsálemnek! Kiált, ne félj! Mondd Júda városainak: Itt van Istenetek!

Az én Uram, az ÚR jön hatalommal, karja uralkodik. Vele jön szerzeménye, előtte jön, amiért fáradozott.

Jézus azt mondta, hogy „Ime, eljövök, és a jutalmam velem van”.

Mint pásztor, úgy legelteti nyáját, karjára gyűjti a bányákat, ölébe veszi őket, az anyajuhokat szelíden terelgeti.

Jézus azt mondta, hogy „én vagyok a jó pásztor, és életemet adom a juhaimért.”

Ki mérte meg markával a tenger vizét, ki mérte meg arasszal az eget?

A tudósok azt állítják, hogy már 50 milliárd fényévnire levő galaxisokat is felfedeztek. Megkérdőjelezem ezt az állítást, hisz honnan tudják, hogy ez nem 49 milliárd fényév? Amikor már ennyire távol vagy, akkor honnan lehetsz biztos benne? Sok feltételezésre van szükség ahhoz, hogy egy ilyen számot kihozzanak. Az egyik feltételezés az, hogy a fény mindig egyenletesen 186.000 mérföld/mp gyorsasággal halad. Vajon ez nem változhat? Ki tudja?

De ha így, ha úgy, akkor is csak azt mutatja ez számunkra, hogy Isten még nagyobb, mint gondoltuk, hisz mindezt Ő az araszával mérte ki. Mekkora a te Istened? Nagyon fontos, hogy helyes teológiai alapjaink legyenek, mert ellenkező esetben mindvégig problémákba fogunk ütközni.

A világ legfontosabb dolga, hogy tudjuk az igazságot Istennel kapcsolatban. És Isten felfedte az igazságot önmagáról a Bibliában. Isten olyan hatalmas, nagy és erős, hogy a vizeket a markával mérte ki, és az eget az araszával:

Ki mérte meg vékával a föld porát, ki tette mérlegre a hegyeket, és mérlegserpenyőbe a halmokat?

Elgondolkoztatok-e már azon, hogy hány homokszem található a föld felszínén? A tudósok megpróbálták megbecsülni ezek nagyságrendjét, és ez a szám megközelíti a csillagok számát, kb. 10 a 25.-en. Amikor Ábrahámnak Isten ígéretet tett ezt mondta: „Ahogy az ég csillagai és a tenger homokszemei megszámlálhatatlanok, úgy megszámlálhatatlanok lesznek a te utódaid is.”

Ki irányította az ÚR lelkét, ki volt tanácsadója, aki oktatta?

Én gyakran megpróbáltam átvenni az irányítást és elmondani Istennek, hogy hogyan kéne csinálni a dolgokat.

Az igazság az, hogy mindnyájan megpróbáltuk már elmondani neki, hogy mi lenne a legjobb számunkra.

Kivel tanácskozott, ki világosította fel őt? Ki tanította meg a helyes eljárásra, ki tanította tudományra, és ki oktatta értelmes cselekvésre?

Isten erejét, hatalmát és bölcsességét felismerve mekkora ostobaságnak tűnik, hogy bármiben irányítani akarjam Istent! Mégis gyakran az imáink információs óráknak tűnnek gyakran, elmondjuk, hogy mi történik, és úgy teszünk, mintha Ő nem tudná mindezeket. Nem értjük Isten nagyságát és mindenhatóságát.

Ezért nagyon nevetésesek az olyan szolgálatok, amelyek azt hirdetik, hogy mindenki meg kell gyógyuljon, csak elég erősen kell akarja. A hiba ott van, hogy az ember a vezető ülésbe helyezi magát, és Istent szolgálóvá akarja lealacsonyítani, irányítva Őt arra, hogy mit és hogyan tegyen. Ahelyett, hogy Isten akarata lenne meg, azért erőlködöm, hogy az én akaratom legyen meg. Istenkáromlás azt gondolni, hogy én jobban tudom, hogy mi a jó nekem, mint Isten.

A népek olyanok előtte, mint egy vízcsepp a vödörben, annyit érnek, mint egy porszem a mérlegserpenyőn, a szigetek egy homokszemnek számítanak.

Akkoriban minden mérleg serpenyős volt: az egyik oldalára a súlyokat tették. A Példabeszédekben is olvashattuk, hogy Isten nem szereti a kettéféle súlymértéket. A csaló kereskedők egyfajta súlyt használtak a vásárlásra, és egy másikat az eladásra.

Más kereskedők, akik szerették volna bemutatni azt, hogy ők mennyire tisztességesek, előbb lefűjták a port a mérlegük serpenyőjéről, és utána tették fel az árut.

Istennek a legerősebb népek, az asszírok is olyanok voltak, mint a porszemek a mérleg serpenyőjén. Egy fűjással el tudta volna fűjni őket, és meg is tette ezt, hisz az asszírok már régóta nincsenek sehol. Isten elfűjta őket.

A Libánon fája nem elég a tűzre, állata nem elég az égőáldozathoz.

A népek mind semmik előtte, pusztá semmiségnek tartja őket.

Kihez hasonlíthatnátok az Istent, és hogyan készíthetnétek el képmását?

Ézsaiás elmondja, hogy az emberek mekkora hibát követnek el azzal, hogy bálványokat készítenek Isten ábrázolására. Fogsz egy darab fát, vagy aranyat, de milyenné formálhatod azt?

A hindu vallás is kifaragott néhány istenfélét: csúnya gúnyképek ezek, egy csomó lábbal és kézzel. Vajon így néz ki Ő?

A mesterember bálványszobrot önt, az ötvös bevonja arannyal, és ezüstláncot forraszt hozzá.

Aki szegény ilyen áldozathozatalra, nem korhadó fát választ, ügyes mesterembert keres, hogy olyan bálványszobrot készítsen, mely nem inog.

Hát nem tudjátok, nem hallottátok, nem mondták el nektek régtől fogva, nem magyarázták meg a föld alapozását?

Az, aki ott trónol a föld pereme fölött, melynek lakói csak sáskáknak tûnnek, az eget fátyolként teríti ki, kifeszíti, mint lakósátrat.

Hogyan lehet ezt az Istent megformálni? Olyan hatalmas Ő, hogy Őt semmiképpen nem lehet megformálni.

Semmivé teszi a fejedelmeket, a föld bíráit megsemmisíti.

Alig ültették el, alig vetették el őket, alig vert gyökeret törzsük a földben, ő csak rájuk fúj, és kiszáradnak, elragadja őket, mint szélvész a polyvát.

Kihez hasonlíthatnátok engem, kivel mérhetnétek össze? - mondja a Szent.

Hogyan lehet összehasonlítani a végtelent a végessel? Még összehasonlítási alapunk sincs.

Tekintsetek föl a magasba, és nézzétek: ki teremtette az ott levőket? Előhívja seregüket szám szerint, néven szólítja mindnyájukat. Olyan hatalmas és erőteljes, hogy egy sem mert hiányozni.

A Biblia szerint Isten mindegyik csillagot a nevéen nevezi. Ha 10 a 25.-en számú csillag van, akkor neki igen jó memóriája kell legyen.

Miért mondod ezt, Jákób, miért beszélsz így, Izráel: Rejtve van sorsom az ÚR előtt, nem kerül ügyem Isten elé.

Csak saját magadat csapod be, ha azt gondolod, hogy elrejtettél valamit Isten elől, ha ezt hiszed, hogy Isten nem ítél meg.

Hát nem tudod, vagy nem hallottad, hogy örökkévaló Isten az ÚR? Ő a földkerekség teremtője, nem fárad el, és nem lankad el, értelme kifürkészhetetlen.

Erőt ad a megfáradtnak, és az erőtlent nagyon erőssé teszi.

Milyen nagyszerű dolog az, hogy ez a hatalmas Isten, aki az egész világegyetemet megteremtette, engem erősít meg, és engem segít a gyengeségeimben.

Pál apostol azt mondta, hogy volt egy gyengesége, de ő ebben a gyengeségben lelt örömet, mert Isten ereje ezen keresztül nyilvánult meg: „Az Ő ereje tökéletessé lesz a mi gyengeségeinkben.”

Nagyszerű dolog felismerni saját gyengeségeinket, mert akkor megtanulunk benne bízni. Amíg azt hiszem, hogy erős vagyok, hogy meg tudom oldani a dolgokat, addig a pusztulás felé haladok. De amikor azt mondom, hogy nem vagyok rá képes, nem esek pánikba, mert az én „gyengeségemben az Ő ereje nyilvánul meg.”

Nagy biztonságba érezzük magunkat, amikor egy ember azt mondja, hogy „ne törődj velem, én majd elintézem.” Nagyon figyelj, mert ez az az ember, aki össze fog roppanni, amikor a nehézségek beköszöntenek. Aki nem biztos önmagában, de biztos az Ő Istenében, arra lehet számítani, mert rajta keresztül fog megmutatkozni az örökkévaló Isten ereje.

Erőt ad a megfáradtnak, és az erőtlent nagyon erőssé teszi.

Elfáradnak és ellankadnak az ifjak, még a legkiválóbbak is megbotlanak.

De akik az ÚRban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el.

Ez volt az eleje Ézsaiás könyve új részének – nagyon felemelő! Ézsaiás utolsó 27 fejezetét élvezet olvasni, hisz megtudhatjuk belőle, hogy Isten mit készített el a jövőnkkel kapcsolatban.

89 perc